

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Ignatii Beatissimi Martyris Et Archiepiscopi Antiocheni, Epistola Ad Polycarpum. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ἀπολωμένοι τῶν οἰκτρῶν γυναικῶν· ἡ δὲ θυγομαι εἰς ἰερὰ
δα πῶσαι, καὶ ἀγάπησα σερνικῆ τε καὶ πνδ
ματικῆ· ἀπολωμένοι ἀλλήλων τῶ ποθνητόν μοι ὄνο
μα· καὶ ἀδελφον τῶν ἀσύγκριτων, καὶ δὲ τεκνον· ἰὴ
πάντας κατ' ὄνομα ἐβράδω ἐν χάριτι θεοῦ, καὶ
κρηιον ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· πεπληρωμένοι πνεύ
ματ' ἁγίου, καὶ σοφίας θείας καὶ ἰερῶν.

Satute impertio Gaviæ domam : quam fun-
dari precor fide, dilectione q̄ carnali ac spiri-
tuali. Alcen quoq; saluto, mihi desiderabile
nomen: & Daphnum, hominem incompara-
bilem, liberisq; felicissimum : ac, ut breui di-
cam, omnes nominatim. Etiam atque etiam
in gratia Dei, ac Domini nostri Iesu Christi:
pleni Spiritu sancto, & diuina sapientia.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟ
ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΑΡΧΙ

ΕΠΙΣΚΟΦΟΥ ΘΕΟΦΟΛΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ
πρὸς Πολύκαρπον ἐπίσκοπον σμύρνης. θ.

IGNATII BEATISSI
MI MARTYRIS ET ARCHIEPI
SCOPI ANTIOCHENI, EPISTOLA
Ad Polycarpum. 8.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ἐπίσκοπος ἁπο-
χέας, ὁ καὶ μάρτυς ἰησοῦ χριστοῦ πο
λυκάρπῳ ἁδισιῶτῳ ἐκκλησίας
συμερναίων, μᾶλλον ἀποστολῆ
νω ὑπὸ θεῶ πατρός καὶ ἰησοῦ χρι
στοῦ, πῆσαι χαίρειν· ἀποδεδυμένος τῷ ἰησοῦ σὺ γινώ
σκῃ ἡ θρασεμγνίλῳ ὡς ἂν πῆσαν ἀκίνητον, ὑπὲρ
δοξῆς καὶ ἀξιοθείας τῷ πατρὶ ὡς τῷ ἀμείωτῳ ὄν
ἀνίμῳ, ἰησοῦ θεῷ. τῷ ἀκαλίω σε ἰησοῦ χριστοῦ, ἰησοῦ
σε, πρὸ δὲ πᾶσι τῷ θρόνῳ σου, ἰὴ πάντας τῷ ἀκα
λίῳ, ἵνα σὺ ζῶντι, ἐκδίδῃς τῷ τόπῳ, ἰησοῦ σὺ ε
πιμείλει σαρκικῆ τε ἰὴ πνδματικῆ. Ἐν ἰερώσει
φρόντις ἡς ὁ δὲ ἄμειον πάντας βῆσαι, ὡς ἰὴ
σε ὁ κύριος πάντων ἀνέχου ἰησοῦ ἀγάπῃ, ὡς πρὸς ἰὴ
πῶσαι. πρὸς δὲ χάρις ἀγάπῃ ἀδελφαί πῶσαι· αὐτῶ
πῶσαι πλείονα ἡς ἔχεις· χρηγῶσαι, ἀνεύμενον
πνδμα κεκτημένῳ. πῶσαι κατὰ ἀνδρα, ἰησοῦ ὁμό
θειαν λάλει θεῷ. πῶσαι τὰς νόσους βῆσαι (ὡς
τέλει ἄδελφός) ὡς ἰὴ κύριος πάντων· αὐτὸς
ἐγὼ φησι, τὰς ἀδελφείας ἡμῶν ἔλαβε. καὶ τὰς νό
σους ἡμῶν ἐβάστασε· ὅπου πλείον ἰησοῦ, πῶσαι
κρηιον· καλλῶς μαθητῆς καὶ φίλος, χάρις σοι ἐκ
ἰησοῦ· μᾶλλον δὲ τὰς λοιμοτέρους, ἰησοῦ πρὸς τῷ
πῶσαι· ὅς πᾶν τραύμα, τῷ αὐτῷ ἐμπλάστῳ θεῷ
πῶσαι. ὅς παροξυσμούς, ἐμβροχῶς πῶσαι.

MYRNEAE Ecclesie Episco
po (uel potius episcopemeno,
Dei Patris, ac Iesu Christi) Poly
carpo: Ignatius, Antiochia Episcopus, ac martyr Iesu Christi, S. P. D.

Cum intellexissem te immotam habere fi-
xamq; de Deo sententiam, non secus ac si su-
per petra esset stabilita, non potui sanè non
id mihi summe gloriæ ducere, qui talem et ho-
minem ex sententiâ inuenerim: qua utinam
mihi perfrui gloria in Deo semper liceat. Hor-
tor autem te pro ea gratia qua ornatus es, ut
in cursu atq; in cœpto tuo etiam atque etiam
proficere studeas: idemq; ut faciât omnes ad-
moneas, ut ad salutis metam perueniât. Tu ū
locū, carnali spiritualiq; industria tuere. Vni-
tatis rationem in primis habeas: hac enim ni-
hil melius est, neque præstantius. Omnes suf-
feras, ut te suffert Dominus. Tolcrare omnes
per dilectionē, sicut facis, pergito. Oratio-
nibus uaca perpetuis: intellectum tibi auge-
ri, flagita. Vigili, atque indefesso semper Spi-
ritu permane. Cum singulis loquaris, quæ ad
uitæ morumq; sanctam faciant concordiam.
Omnium debilitates patienter feras: perfecti
enim id athletæ officium est, quo modo &

Dominus, nostras infirmitates in se suscepisse, nostrasque imbecillitates sustinuisse le-
gitur. Vbi plus laboris est, ibi plus lucri esse solet. Si dociles ames facilesque discipu-
los, non tanta tibi laus habebitur ac gratia, quanta, si eos moderari ac regere clemen-
tia & mansuetudine possis, qui corrupto sunt, prauoque ingenio. Non quouis em-
plastro, quoduis uulnus curatur. Incendia morborum, leni oleorum affusione mitiga-

In omni- bus opus est, serpentina prudentia, & columbina simplicitas. Idcirco ex corpore & anima, carneq; & Spiritu constas ut quæ sensibus occurrunt, quantum sentiuntur ipse corrigas: quæ uerò à sensib. remota sunt à Deo petas, ut is tibi patefaciat: quo modo nil tibi deesse possit, quin omni genere donorum cumulatifsimè utaris. ac id eo tempus datur atq; occasio, ut petamus, ut flagitemus. Quantum enim & ad nauigandum feliciter, uentus secundus nauæ conducit, & ad appellendum prosperè, afflicta nauis portus inferuit: tatum tibi, ad consequendum Deum, fidelis prodest oratio. Sobrietatem cole, ut athleta Dei: cuius propositum sit, immortalitas, ac uita æterna, quam tu credidisti. Opto mihi felicitatem tuæ animæ, etiam in uinculis meis: quæ tu amoris es officio profequutus. Nil te illorum moueat autoritas, qui in aliena doctrina magnam sibi fidem atq; existimationem conciliant: sed animo inconcusso ac firmo, omnes aduersariorum uerba acictus, instar durissimæ incudis fortiter excipito. Magni utrúq; gladiatoris est, & cædi, & uincere. In primis autem, omnia nobis sunt æquo animo ferenda grauisissima, quoniam Dei caussa nobis ferenda imponantur, qui nos in suum regnum suis numeris pertulit. Sæper adde aliquid ad diligentiam tuam: intende cursum tuum uehementius. Tempus atq; oportunitatem, diligenter explora: in ipso cum te articulo esse uideris ad uictoriam per rumpe. In hac uita, stadium est dimensum: in futura, coronæ posite. Expecta filium Dei, qui quū nullo tempore fit comprehensus, certo tamen aduentus sui tempore est expectandus: quiq; quum natura fit in uisibilis, uisibilis tamè factus est in carne humana: & quū, ut incorporea natura, tactus expers esset, propter nos attingi palpariq; in corpore uoluit: & qui pati nequiuerat (utpote Deus,) nostra caussa passus est, ut homo, proflusque naturam nostram suscepit. Viduæ ne negligentur: sed tu illorum primus post Deum curam rationemque suscipias. Sine tua uoluntate nihil geratur: neque tu uerò (ut solitus es) inconsulto Deo quicquam agendum statuas. Costanter Conciones frequentèrque habeas: in quibus singulorum præsentiam, singulos nominando requiras. In seruos, seruasue fastu nullo aut superbia utere: neque tamen ipsi extollantur propterea, sed præstantiorem libertatem, quæ à Deo tribuitur, humiliter sectentur: nè ue querant à seruitute Dei liberari, ut in tyrannidem cupiditatis incidant. Malas artes fugito: imò uerò nihil omnino tibi cum huiusmodi rei sit. Sorores meas hortare, ut ament Dominum, suisque maritis animo & corpore sint contentæ. Pari uerò ratione, meis fratribus, præcipias in nomine lesu Christi, ut diligant suas uxores, ut diligit Dominus suam Ecclesiam. Si quis castitatem, in honorem carnis Domini, possit conseruare: is se à gloriacione abstineat, aut fructum perdiderit.

Qui

φρόνιμθ γίνε, ως ο δόφισ, γν πάσι· ηγ ἀκέραιθ ως
 αεί, ως η περιστερά. εἰς τὸ ἐκφυγῆς τὸ σαμαθ
 εἰς, θερικὸς καὶ πνύμακτικὸς, ἵνα τὰ φαινόμενά
 σοι, εἰς πρόσωπον ἐπαυροθώσῃ· τὰ δὲ ἄγρατα,
 αἰτήσῃ, ἵνα σοι φανερωθῆν· ἵνα μηδὲν σοι λάτῃ,
 καὶ παντός χαρίσματθ περιουθῆς. ο καίρος, ἀ-
 παύτῃσαι, δὴ χεῖρα. ὡς περ γὰρ κυβερνήτης ἀνε-
 μθ συμβάλλεται, καὶ ως νη χειμαζομένης λιμῆς
 δίδεται εἰς σωτηρίαν· ὄντω καὶ σοὶ ἡ δὴ πθε-
 τῇ ἐπιτυχίῃ θεοῦ· νῆφε, ως θεοῦ ἀβλητῆ· οὐ γὰρ θε-
 λημα, ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνθ, περὶ ἧς καὶ σὺ
 πίπεις. κατὰ πάντα σοῦ ἀντήφυθ· ἔγω, καὶ
 τὰ δεισμὰ μου, ἀ ἡγάπησας. οἱ δοκῶντες ἀξίωσι
 εἶναι, καὶ ἕτεροδιδασκαλοῦντες, μή σε κατα-
 πλοσέτωσαν· εἰδὲ δὲ εἰδραθ, ως ἀμωρ τυπῶ
 μθ· μεγάλου ἐστὶν ἀδλητοῦ, ἀπειθα καὶ ν-
 κῆρ· μάστιγα δὲ ἐνεκερ θεῶ πάντα ὑπερμένει ἡμῶς
 δεῖ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμῶς αἰαμένῃ εἰς τὴν βασι-
 λείαν· πλεον πρόσθε, τῆ προσωθῆ, οὐ εἰ σωτονά-
 τερον θράμ· τοὺς καιροῦς καταμαύθαι· ως γι-
 τῶθα εἰ νίκησθ· ὡδ γὰρ ἐστὶ τὸ σιεδθ· ἔκεί δὲ οἱ
 εἰφρῶνθ· προσδύκα χρισθ τῶ ἡοῦ τοῦ θεοῦ, ἔρ ἡ
 χρονον, γν χροῶ· ἔρ ἄραταρ τῆ φύσει, ἐρατῆρ γν
 σαρκθ· ἔρ ἀφλαθροθ καὶ ἀναθῆ (ὡς ἀσώμα-
 τον) δὴ ἡμῶς δὲ ἀπὸ τῆρ ἡ ψλαθρῆρ γν σώματι
 ἔρ ἀπαθῆ (ὡς θείῃ) δὴ ἡμῶς δὲ παθῆρ ὡς αἰ-
 θρωποθ· ἔρ κατὰ πάντα τρόπον ἡμῶς ὑπόμε-
 νωντα· ἀ χῆρα, μὴ ἀμελεῖθωσαν· μετὰ τῆρ κν-
 ριου, σὺ αὐτῶρ φροντισθ ἐσο, μηδὲρ αὐθ φλ γνω-
 μῆς σου γινέθω, μὴ δὲ σὺ αὐθ θεοῦ γνωμῆς τι
 πράσσει· ὅπερ οὐδὲ πρῶθῃς· οὐσάθε· πικνέτε-
 ρον σωμαγωγὰ γινέθωσαν· ἔθ ὀνόματθ πάν-
 τας ζῆται· δούλους καὶ δάλας μὴ ὑπερφῶναι· ἀλ-
 λά μὴ αὐτοῖ φυσιουθώσαν, ἵνα κρείθονθ ἐ-
 λδθθρίας τίχῃσι παρὰ θεοῦ· μὴ ἀπέθωσαν ἀ-
 πὸ τοῦ κυρίου ἐλδθθροῦθαι, ἵνα μὴ δούλοι ἐν-
 ρεθῶσαν ἐπιθυμίας· τὰς κατοχθίας φῶγε·
 μαλλθρον δὲ περὶ τούτων ὁμιλίαν μὴ ποιού, τὰς ὀ-
 θελφῶς μου προσλάλει, ἀγαπῶν τῆρ κύριον, καὶ
 τοῖς συμβίοις ἀρκέθαι, σαρκθ καὶ πνύματθ· ὁ-
 μοῖος καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παραγγέλλει γν ὀνό-
 ματι ἱησοῦ χρισθ, ἀγαπῶν τὰς συμβίους, ὡς ὁ
 κύριθ· τὴν ἐκκλησίαν, εἰ τις δύναται γν ἀγνέσθ
 μῆναι, εἰς τιμῶν φλ σαρκὸς τοῦ κυρίου, γν ἀκα-
 χησθία μῆνέτω· ἔαν καυθῆσθαι, ἀσώλιτο.

πρὸς τοὺς γαμοῦσι καὶ ταῖς γαμοῦσαις,
 κατὰ γνώμης τοῦ ὑποστόχου τῶν φωνῶν ποιήσ-
 θαι· ἵνα ὁ γάμος ἢ κατὰ κύριον, ἢ μὴ κατὰ ἐπι-
 θυμίαν. πάντας αὖτις τιμῶν θεοῦ γινέσθω. ἵνα ἐπι-
 στήμων προσέχητε· ἵνα ἢ ὁ θεὸς ὑμῶν. ἀντίφυχον
 ἔχον, τῶν ὑποτασσόμενων ἐπιστήμων, προσβυ-
 τήριον, δακτύλοις μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέγεθος γένοιτο
 ἔχειν παρὰ θεῶ. συγκοπιᾶτε ἀλλήλοις, σωμαθλάτε,
 σωμαθλάτε, συμπαύετε, συγκομιᾶτε, σωμαθλάτε
 δι, ὡς θεὸς οἰκονόμος, ἢ παρέδρα, ἢ ὑπηρετῶν. ἀρ-
 κετε, ὡς στρατὸν εὐδαι, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ὀφθαλμια κομίσ-
 θαι, μὴ τις ὑμῶν, εἰσαλαδὸν δὲ τὸ ἐκπῆσμα ὑμῶν,
 μενετα ὡς ὀπλῆν ἢ ὡς ἰσὶς, ὡς περιεκεφαλῆα. ἢ ἀ-
 γάπη, ὡς δόρυ· ἢ ὑπομονή. ὡς πεποπλῆα. πᾶ-
 ῶν δὲ πολυμικῶν ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν ἵνα τὰ ἀδ-
 λα ὑμῶν ἀξία θεοῦ κομίσθητε. μακροθυμεῖτε
 αὐτῶν μετ' ἀλλήλων, ἢ πρὸς τῆν καὶ ὁ θεὸς μετ' ὑ-
 μῶν. ἵνα μὴ ὑμῶν εἰσαπαντῶν. ἐπειδὴ ἢ ἐκκλη-
 σία ἢ ἢ ἀντιοχείᾳ τῆν συρίαν, εἰρηνοδοί, ὡς ἐδελω-
 θῆ μοι, εἰσα τῆν προσδοχίαν ὑμῶν· καὶ γὰρ δὴ ὑμῶν
 εἰσα τῆν ἐγνόμην ἐν ἀμεριμνίᾳ θεοῦ, ἐκ τῆν εἰσα
 παλῆν, θεοῦ ὑποστόχου, εἰς τὸ εὐρεθῆναι μετ' ἢ ἀ-
 τῆσαι ὑμῶν μακροθυμῶν. πρὸς τῆν, πολυκαρπῶν θεο-
 μακαρισότατε, συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρε-
 πῆτον, καὶ χειροτονῆσαι, εἴτινα ἀγαπητῶν λίαν ἐ-
 χετε καὶ ἀκονον, ὅς διωθήσεται θεοδραμοῦ καλε-
 θῆαι τούτων κατὰ ξιῶσαι ποροδῆναι εἰς συρίαν,
 ἵνα ποροδῆσαι εἰς συρίαν, διαξῶν ὑμῶν τῶν ἀοκ-
 νῶν ἀγαπητῶν, εἰς δόξαν θεοῦ. ὁ χριστιανὸς, ἐξουσίαν
 ἵνα τοῦ οὐκ ἔχει· ἀλλὰ θεῶν χολαζῆ. τοῦτο τὸ ἔρ-
 γον, θεοῦ δὲ, καὶ ὑμῶν, ὅτι ἀν αὐτῶν ἀγαπήσῃτε.
 πῆσθῶν γὰρ τῆν χάριτι, ὅτι ἐτοιμοὶ εἰς εἰς ὑποπί-
 αν, θεῶν ἀνέκασαν. εἰδὼς ὑμῶν τὸ σῶντομον τῆν ἀ-
 λυθῆσαι, δὴ ὀλίγων ὑμῶν γραμμῶν παρὰ κἀλε-
 σαι. ἐπειδὴ ὡν πᾶσαι ταῖς ἐκκλησίαις ἐκ ἡδωμῶ-
 θῆν γραφῆσαι, εἰσα τὸν ἐλάφην πλῆρ μετ' ἀπ' τρωάδου
 εἰς νεάπολιν, ὡς τὸ θεῶν θέλημα πῆσθῶσαι. γρα-
 φῆσαι οὐ ταῖς ἐμπροδῶν ἐκκλησίαις, ὡς θεοῦ
 γνώμην κεκτημένης, εἰς τὸ καὶ αὐτοὺς πᾶσι
 ποιῆσαι, οἱ μὴ διωκόμενοι, περὶ οὗς πέμφῆσαι,
 οἱ δὲ ὑποστάς εἰσα τῶν ὑπὸ σοῦ πεμπομένων·
 ἵνα διασταθῆτε ἐν αἰωνίῳ ἔργῳ, ὡς ἀξίον ὄν, ἀ-
 σπῆσῶμαι πάντας ἐξ ὀνόματός· καὶ τῶν τοῦ ἐ-
 πῆσθῶν σῶν ὅλων ἐξ ὀνόματός· καὶ τῶν τέκνων.

Qui uerò sponsalia contrahunt, approbante
 Episcopo coniugium faciant: ut secundum
 Dominum fiant nuptiæ, non secundum cupi-
 ditatem. Omnia enim ad honoré Dei debent
 fieri. Rationem habete Episcopi: ut Deus ha-
 beat uestri. Talem meæ salutem animæ opto,
 qualis est eorum, qui Episcopo obtemperât,
 Presbyterio, & Diaconis: eandemq; fortem
 mihi cum illis uolo apud Deum obtingere.
 Pariter laborate, pariter certate, pariter cur-
 rite, pariter tolerate, pariter dormite, pariter
 fuggite: ut œconomi, ut intimi, ut ministri dei
 Huic placere, ad huius uos nutum compo-
 nere studete, cuius auctoramento militatis, cu-
 ius stipendio meretis. Nemo se uestrum to-
 tum excuti, aut spoliari patiatur: ad baptis-
 mi sui memoriam, uelut ad arma, cõfugiat: fidẽ,
 tanquam galeam arripiat: amorem, ceu hastã,
 capiat: tolerantiam, ut panopliam, usurpet.
 Militarem autem uirtutem: uestris operibus
 declarate: ut diuino certamine digna munera
 reportetis. Lõganimitate erga uos inuicem,
 mansuetudinẽq; utimini: & Deus erit uobiscũ.
 Vtinam ego uobis perpetuõ gaudeam. Post-
 eãquam Ecclesia, quæ Antiochiã in Syria est,
 uestris (quemadmodum mihi nuntiatum est,
 precibus, habere pacem occepit, sanè perquã
 magna sum sollicitudina, curaq; leuatus mo-
 doq; id nunc unicum spectro, ut, deprecanti-
 bus pro me uobis, patiedõ afflictionẽ, Deum
 cõsequar, reddarq; indies eruditior ac melior
 Iesu Christi discipulus. Te uerò, beatissimẽ Po-
 lycarpe, decet, ut sanctum habeas Conuentũ,
 cuius consilio atq; suffragijs eligatur, qui cha-
 ritatis apud uos officijq; studiosissimus ha-
 beatur, possitq; iure Legatus Dei appellari:
 huic id muneris iniungatur, ut iter suscipiat
 in Syriam, ubi, in honorem Dei, uestram dile-
 ctionem, ac promptitudinem animi exponat
 ac declaret. Christianus, sui ipse potestatem
 non habeat: sed uacare debet rebus, ac nego-
 tijs Dei: hoc uerò, negotium Dei est: quare, si
 hunc diligitis, & uestrum esse debet. Confido
 autẽ gratiæ Dei, quòd omnino ad beneficentiam
 (præsertim quæ Dei nomine suscipiatur)
 futuri sitis paratissimi. Pluribus hoc per liti-

ras uos hortari, nolo: noui enim uos quàm amare ueritatis simplicitatem, breuitatemq;
 soleatis. Ego autem, quoniam, ut Dei mihi uoluntas imperat, propter subitam meam
 nauigationem ex Troade Neapolim, omnibus ipse Ecclesijs scribere haud potui, te ro-
 go, ut cum primarijs Ecclesijs, quæ in diuina doctrina magis profecerunt, agas per liti-
 ras, ut eadem, quæ ego uos hortatus sum, faciant. facere autem poterunt, aut mittendo
 proprios legatos, aut per literas, quas uestra legatio perferat. Hoc si feceritis, facti
 præclarissimi immortalem gloriam consequemini. Liceat mihi quælo, omnibus fa-
 lutem uobis nominatim ascribere, atque uxori Epitropi, totiq; eius familiae, ac liberis.

Attalum salutem, mihi charissimum. Qui munus proficiscendi in Syriam consequetur, huic salutem plurimam dico, precorq; huic, simul & Polycarpo, qui mittet eum, ut omni tempore, atq; in eternum diuina gratia perfruantur. Etiam atq; etiam uos ualere opto, in Domino nostro Ie. Christo: in quo permanete uos per diuinam, atque episcopalem concordiam. Alcen, mihi desiderabile nomen, plurimum saluto. Gratia uobiscum: Amen.
Valet in Domino.

ἀσπάραμαι ἄλλων τῶν ἀγαπητῶν μου. ἀσπάραμαι τῶν μελλόντων καταβῆναι εἰς συρίαν πορεύεσθαι. ἔσαι ἢ χάρις μετ' αὐτοῦ διαπαντός, καὶ τοῦ πρῶτον αὐτῶν πολυκαρπῶν, ἐξῆδδα ὑμᾶς δευτέρως ἐν δεῖν ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ διχοματεῖν ἡμετέρας ἐν ἐξοστῆτι θεοῦ, καὶ ἀδιστοπῆ. ἀσπάραμαι ἀλλήν, τὸ πρῶτον μοι ἄνομα. ἢ χάρις μετ' ἡμῶν ἀμὲν. ἐξῆδδα ἐν κυρίῳ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΦΟΔΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ πρὸς Ἀντιοχείας. Θ.

BEATI IGNATII MARTYRIS, ET ARCHIEPISCOPI ANTIOCHENSIS, EPISTOLA ad Antiochanos. 9.

MISERICORDIAM à Deo consequuta, electaq; in Christo Ecclesiam Antiochanam in Syria, quæ prima est cognomen Christianorum adeptæ: Ignatius in Deo patre, & Domino Ie. Christo S. D.

Leuiores mihi tolerabilioraque mea uincula effecit Dominus, posteaquam pacem habere uos, in omnibus cum spirituali, tum carnali uitam agere concordia. Hortor igitur ego uos uinctus in Domino, ut uocatione uestra, qua uocati estis, dignè ambuletis: uitetisq; omnes Diaboli irrepentes hæreses, quæ ad decipiendos eos perdendosq; fabricantur, qui ab illo persuaderi sibi atque imponi patientur: in illud autem incumbatis, qui Apostolorum doctrinam, Legi, atque Prophetis fidem habeatis. Omnes Iudæorum, Gentiumq; opinioniones falsas eijcite: ac neque multitudinem deorum introducite, neq; ut unum esse deum statuatis, diuinam in Christo naturam pernegate. Idem enim ille fidelis Dei seruus, Moses, qui dixerat, Dominus Deus tuus, Dominus unus est: quo unum esse deum ac solum prædicauerat: idem, inquam, Moses, mox tamen alio loco Dominum quoque nostrum confitetur, Dominus (inquens,) pluit à Domino, super Sodoma & Gomorra, igne atque sulphure. Item alibi: Et dixit Dominus, Faciamus hominem ad imaginem nostri: fecitque Deus hominem, ad similitudinem (inquam) Dei fecit

IGNATIOΣ, ὁ καὶ θεοφόρος, ἐκκλησία ἡλεημένη ὑπὸ θεοῦ, ἐκκλησία ἡλεημένη ὑπὸ χριστοῦ, παροικουσα ἐν συρία, καὶ πρῶτα χριστοῦ ἰωαννίαν λαβούσα, τῆ ἐν ἀντιοχείᾳ, ἐν δεῖν πατρὶ καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ χάρισμα. ἐλαφροί μοι καὶ κοῦφα τὰ δεσμά ὁ κύριος ἔπεισέν με, μαδόντα ἐρηνοδία ὑμᾶς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμονοίᾳ σαρκικῆ τε καὶ πνευματικῆ διαγεν. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐν τῷ δεῖν. ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατεῖσαι. Πνευματικῶς ἡδὲ ἐκλήθητε, φυλατῆμενοι τὰς εἰρηνομισίας ἀρεσίας τοῦ πονηροῦ, ἐπὶ ἀπάτη καὶ ἀπαλαί τῶν πειθομένων αὐτῶν. πρῶτον δὲ, ἐπὶ τῆ τῶν ἀρεσιολῶν διδασχῆ, καὶ νόμου, καὶ προφητῶν πνεύματι. πᾶσαν ἰσθμὴν καὶ ἐλληνικὴν ἀπερρίψαι πλαιῖν καὶ μὴ τε πλῆθος θεῶν ἐπεισάγειν, μή τε τῶν χριστῶν ἀφῆσθαι πρῶτα ἐπὶ ἐνὸς θεοῦ. μωσῆς τε γὰρ ὁ πωσὸς θεράπων τοῦ θεοῦ, ἐπὶ τῷ κυρίῳ ὁ θεὸς σου κύριος ἔσθι. καὶ τῶν ἑνα καὶ μόνου κυρίου θεοῦ ἀμολόγησεν διδασχῆ καὶ τῶν κύριων ἡμῶν, λεγῶν, κύριος ἔβρεξεν ὑπὸ σόδομα καὶ γομορρα παρὰ κυρίου, πῦρ καὶ θεῖον. καὶ πάλιν ἔειπεν ὁ θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα θεοῦ